

מ"ת 32397/01/14 - מדינת ישראל נגד רקאן אלטורי - הובא ו, סמי אבו צברה - הובא ו, אשרף אלג'מל - הובא ו, סלים אלעביאת - הובא ו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 32397-01-14 מדינת ישראל נ' אלטורי(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת דנה מרשק מרום

מדינת ישראל ע"י עו"ד ויזן מבקשת

נגד

משיבים

1. רקאן אלטורי - הובא וע"י עו"ד בן-נתן
2. סמי אבו צברה - הובא וע"י עו"ד קליין
3. אשרף אלג'מל - הובא וע"י עו"ד אבו-טביק
4. סלים אלעביאת - הובא וע"י עו"ד אבו-עבד

החלטה

כתב-האישום

1. כנגד המשיבים הוגש כתב-אישום המייחס להם ביצוע עבירות של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 [להלן: פקודת הסמים] והחזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7ג' רישא לפקודת הסמים.

יחד עם כתב-האישום הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים.

2. כתב-האישום מתאר אירוע של סחר בסם מסוג קוקאין במשקל של 150 גרם אשר התרחש ביום 28.10.13.

תחילתו של האירוע, כך על-פי כתב-האישום, בשיחה טלפונית בין משיב 1 למשיב 4, במהלכה בירר המשיב 4 האם המשיב 1 נוסע לרהט על-מנת לרכוש מאחר, שזהותו אינה ידועה, "קריסטל" - שהוא סם מסוג קוקאין. משיב 1 מסר כי הוא אוסף כסף עבור רכישת הסמים וייתכן שידחה את הנסיעה ליום למחרת. במעמד השיחה, המשיב 4 העביר למשיב 1 את מספר הנייד של אותו אחר, המשיב 1 אכן יצר עימו קשר והשניים קבעו כי המשיב 1 יגיע אליו למחרת לרכישת הסמים.

ואכן, המשיב 1 יצר קשר עם האחר ביום שלמחרת, השניים תיאמו מפגש בסמוך לביתו של האחר עם רדת החשיכה. לאחר מכן, המשיב 1 התקשר למשיבים 2 ו- 3 והורה להם להכין רכב ולהתכונן לנסיעה לרהט, שם יפגשו עם המשיב 4 והאחר וירכשו מהם את הסם.

בטרם יציאתם לדרך, המשיב 1 צייד את המשיבים 2 ו- 3 בסכום כסף שאינו ידוע והנחה אותם באשר לפרטי

העסקה. בהמשך, נסעו השניים בשעה 17:30 ברכב שבבעלות המשיב 2 על-פי הנחיות המשיב 1, אשר בירר עימם אודות התקדמות העסקה. במקביל, המשיב 1 עדכן טלפונית את המשיב 4 והאחר כי המשיבים 2 ו- 3, בדרך אליהם, את מיקומם ואת משך הזמן שייקח להם להגיע למקום המפגש.

בסמוך לשעה 19:49, נפגשו המשיבים 2 ו- 3 עם המשיב 4 והאחר במקום המפגש. המשיבים 2 ו- 3 מסרו את התשלום למשיב 4 והאחר וקיבלו תמורתו 150 גרם של סם מסוג קוקאין המכונה "קריסטל". תוך כדי שהמשיבים 2 ו- 3 עדכנו את המשיב 1, הורה להם להחזיק עבורו את הסם ומסר כי ידאג להכין את הסמים לצורך מכירתם והפצתם.

עיקרי המחלוקת וטענות הצדדים

3. ייאמר כבר, כי למעשה אין מחלוקת מצידם של ב"כ משיבים 1, 2 ו- 3, כי אכן התרחשה עסקת סמים, כשלא הוכחש כי הדוברים בהאזנות הסתר הם אכן המשיבים. עם זאת, לגישת ההגנה, פרטי העסקה - לרבות סוג וכמות הסם - אינם ידועים, לא ברור האם אכן העסקה הושלמה, וככלל התשתית הראייתית אינה מבססת את האמור בכתב-אישום ובאופן אשר מצדיק הגשתו לבית-המשפט המחוזי. בהקשר זה ייאמר, כי ברקע כתב-אישום מרובה אישומים אשר הוגש כנגד המשיבים 1, 2 ו- 3 (ו- 11 נאשמים נוספים) בבית-משפט השלום ברמלה (ת.פ. 33125-01-14) באותה פרשיה, כאשר על-פי שיקול-דעת הפרקליטות הוגש כתב-אישום נפרד לבית-המשפט המחוזי בגין עסקת הסמים המפורטת לעיל נוכח כמות הסם וסוגו.

4. ב"כ המבקשת פירטה, כי הראיות לכאורה מבוססות על האזנות סתר אליהן הפנתה, כשהמשיבים משוחחים על סמים במילות קוד, על כמויות ומחירים, הכנת סמים, אחסנתם ומכירתם. עוד הפנתה למזכרים של רכזי מודיעין אודות פרשנות מילות ה"קוד" לסוגי הסמים המסוכנים ומזכר קצין סוכנים ארצי אודות "מחירון" סוגי הסמים השונים - ונראה כי משקלם של ראיות אלו הם העומדים בסלע המחלוקת.

עוד הפנתה ב"כ המבקש למה שכינתה "ראשית הודיה" של המשיב 1, אשר הודה כי הוא סוחר סמים לפרנסתו עוד מגיל 12, מסר שהוא "מבשל" סם מסוג קריסטל, וכי גם המשיב 2 יודע "לבשל".

בכל מקרה, לגישת הפרקליטות, את שאלת סוג הסם יש לברר במסגרת התיק העיקרי.

5. ב"כ המשיב 1 טען בשם מרשו ובשם המשיב 3. הרחיב באשר למלאכותיות שבפיצול הדיונים בין הערכאות. לטענתו, אין בתשתית הראייתית הקיימת כדי להוכיח שהמדובר בסם מסוג קוקאין, אין די ראיות למשקל הנטען של 150 גרם, וספק אם העסקה הושלמה. לטענתו, התשתית הראייתית מבוססת על האזנות סתר בלבד, כאשר לא נתפס הסם המדובר - לא במהלך העסקה, לא לאחריה, לרבות לא בביתו או בבית מי מהמשיבים או במקום אחר. הסניגור סקר את הפרטים המופיעים בכל השיחות, כאשר המושגים בהם השתמשו הדוברים לצד המחירים בהם נקבו מצביעים על הקושי להגיע למסקנה כי

המדובר בסם מסוג קוקאין ובמשקל המדובר. בשיחה המתעדת את מהלך העסקה עצמה עולה קושי, לגישתו, להבין כי המדובר בעסקה שהושלמה ובסופה נמסר סם במשקל של 150 גרם.

באשר ל"מילון" של רכז המודיעין ביקש לשכנע, כי אין הוא בגדר חוות-דעת ערוכה כדין כשלמעשה אין המדובר בראיה קבילה, אשר זכתה לביקורת של בתי-המשפט השונים.

6. ב"כ המשיב 2 היפנה לחלקו המצומצם של מרשו באירוע וטען, כי לא ניתן לבסס המיוחס לו על השיחות הטלפוניות בלבד, כשלא נערכו תצפיות או עיקובים. לגישתו, המדובר בראיות "חלולות" המבוססות על ספקולציות בלבד, כאשר ניתן לפרש את האמור בשיחות באופנים שונים. טען הוא בהרחבה כנגד אותו "מילון" של רכז המודיעין, כאשר בסיסה לא ברור, אין המדובר בחוות-דעת מומחה, ולמעשה עסקינן בראיה מרכזית אשר אינה קבילה.

7. ב"כ המשיב 4 טען כי לא קיימת תשתית ראייתית מספקת לענין זיהוי קולו של מרשו ואין די ראיות הקושרות בין מרשו לבין מכשיר הנייד שנתפס בביתו. לחילופין טען, כי על סמך השיחות שהתקיימו בין המשיב 1 לבין המשיב 4 גובשה, לכל היותר, עבירה של נסיון לביצוע עבירת סחר בסם או תיווך. לחילופי חילופין, הצטרף לטענות ב"כ המשיב 2 באשר ל"מילון" שנערך על-ידי רכז המודיעין.

סקירת הראיות הרלבנטיות

זיהוי המשיב 4

8. בטרם אסקור את הראיות העומדות בסלע המחלוקת אציין, כי קיימות די ראיות לכאורה המזהות את המשיב 4 כאחד מהדוברים בהאזנות הסתר הרלבנטיות (אשר יפורטו להלן). שיחות אלו בוצעו מנייד מספר 054-6010094. במהלך עריכת חיפוש בביתו של המשיב 4 ביום 6.1.14, חייג השוטר איציק אבישר למספר הנייד הנ"ל, המכשיר הסלולרי אשר היה מונח על שידה בחדר השינה בו ישן המשיב 4 צלצל - והמשיב 4 אישר כי המדובר בנייד שלו (ראו מזכר של השוטר, ע.ת. 13, מאותו היום).

כמו-כן, קיים מזכר זיהוי קול מיום 14.1.14, שנערך על-ידי מיכל הלפרן (ע.ת. 10) אשר האזינה לדיסק חקירה של המשיב 4 ולאחר מכן לשיחות שציינה, כשמסקנתה היא כי הדובר בכל השיחות הינו אותו גבר, דהיינו המשיב 4.

כל טענותיו של ב"כ המשיב 4 בנושא זה - הנוגעות לאופן הזיהוי ו/או למחדלי חקירה - דינן להיבחן במסגרת התיק העיקרי.

האזנות הסתר

9. שיחה 939 מיום 27.10.13 בשעה 16:55, היא השיחה הרלבנטית הראשונה, אשר נערכה בין המשיב 1 למשיב 4. בשיחה זו מדברים השניים על "הסוג המטופל", "הרגיל, הפראי" של ה - 2500. השניים מדברים על אחר שאליו המשיב 1 רוצה לנסוע, אבל בינתיים צריך לאסוף כסף - כשהמשיב 1 אומר שכבר אירגן **10**, וצריך לאסוף עוד **15**. המשיב 4 אומר למשיב 1 כי ייתן לו את הנייד של אותו אחר.
10. בשיחה 941, מייד לאחר מכן, מוסר המשיב 4 את מספר הנייד של האחר - הוא אותו אחר מרהט המוזכר בכתב-האישום.
11. בשיחה 995, מתקשר המשיב 1 לאחר, שואל אותו אם לצאת. האחר עונה כי הוא ישן כבר, והשניים קבעו ליום למחרת.
12. ביום למחרת, מתועד רצף של שיחות, הראשונה משעה 16:23 (שיחה 1075), שבה מחייג המשיב 1 אל האחר, הבדואי מרהט. המשיב 1 שואל אם לצאת עכשיו - והאחר עונה שייצא רק כשיחשיך. בהמשך, כמה דקות לאחר מכן, מתקשר המשיב 1 למשיב 3, אומר לו להתארגן, והשניים קבעו להיפגש בשעה 17:30 (שיחה 1080). בהמשך, מתקשר המשיב 1 למשיב 2, מוסר לו שאמר למשיב 3 להצטרף, אומר לו לבדוק מים ושמן ברכב שלו ולהתארגן, שכן בעוד מחצית השעה ייצאו (שיחה 1081). בשיחה לאחר מכן (שיחה 1096) משוחח המשיב 1 עם המשיב 3, קובעים שוב להיפגש. בשיחה עוקבת, מוודא המשיב 1 עם המשיב 3 את מיקומו (שיחה 1115), כשבמקביל מעדכן המשיב 1 את האחר מרהט כי בעוד רבע שעה יגיעו אליו - וכי הוא עצמו לא יגיע, אלא שלח אחרים (שיחה 1116). רבע שעה לאחר מכן (שיחה 1119), המשיב 1 מכוון את המשיב 3 ליעד. מספר דקות לאחר מכן, מעדכן המשיב 1 את האחר מרהט שהוא בדרך, תוך שמציין כי הוא לא מהאחים שלו, אלא מ"אבו סברה" - כשם משפחתו של המשיב 2 (שיחה 1121), שיחה המחזקת את טענת ההתביעה כי המשיבים 2 ו- 3 נסעו יחדיו ברכבו של המשיב 2. מספר דקות לאחר מכן משוחח המשיב 1 עם המשיב 3 (שיחה 1123), מכוון אותו למקום, כשמשיב 3 מציין כי כיבו את האור של הרכב. בהמשך, מתקשר המשיב 1 למשיב 4 (שיחה 1124), מדווח לו כי הגיעו עם מזדה 626 - הוא הרכב בבעלותו של המשיב 2, שואל אם מישהו יכול לצאת לפגוש אותם, ומשיב 4 מבקש שימתינו במקום או ברחוב הראשי, שכן יגיעו תוך 5 דקות לאחר שיאכלו. בהמשך, המשיב 1 אומר למשיב 3 להמתין 10 דקות, שיתנו להם את הכסף ויקחו מה שיש להם (שיחה 1125 וכן 1131). רבע שעה לאחר מכן מתקשר המשיב 1 אל המשיב 3, אשר מעדכן כי הם עדיין ממתנים (שיחה 1132). כדקה לאחר מכן, המשיב 1 מעדכן את המשיב 4 שהם עומדים בחוץ ברחוב עם רכב מזדה 626 אפורה - זהובה (שיחה 1133), ומייד לאחר מכן מתקשר המשיב 4 אל המשיב 1 כדי לוודא מקום הימצאם (שיחה 1135). על-פי שיחה 1137, של האחר אל המשיב 1, עולה כי סבר שהם הלכו; המשיב 1 יוצר קשר עם המשיב 3 (שיחה 1138), במהלך השיחה כנראה שהמשיב 3 מבחין במשיב 4 ובאחר והם יוצאים אליהם, כאשר הוא מציין שיש משטרה מולם והם הסתובבו. בשיחה 1139, מאשר המשיב 4 כי הלך אליהם. בהמשך, מעדכן המשיב 3 כי המכונית שבה הגיעו האחר והמשיב 4 התקלקלה, ועל כן נכנסו עם המכונית שלהם "פנימה" (1148), כשבשיחה 1153 המשיב 4 מאשר את הדברים והמשיב 1 מבקש שיאפשר "להם" ללכת.

13. שיחה 1154 עומדת במרכז ראיות התביעה, לאחר שהמשיב 1 התקשר למשיב 3. המשיב 3 מאשר כי יש ברשותם "150", כאשר בחר ברקע אומר: "**50 לך ועוד 100 לו**". לאחר מכן, ככל הנראה, מדובר על מעורב נוסף, כשמשיב 3 מוסר כי "זו עדיין לא מוכנה". שואל המשיב 1 מדוע - האם כולה בשק אחד, והמשיב 3 משיב בחיוב, אם כי בהמשך מבהיר כי הכל בשק אחד, אבל נתן שניים - אחד למשיב 1 ואחד "לו". לאחר מכן אומר המשיב 3: "**...מה שאתה רוצה שאשים אותה אצלי עדיין לא, עדיין לא אה...צריך לבשל אותה, לא?**" ועונה המשיב 1: "**לא, תשאיר אותה שם, מחר או מחרתיים אבשל אותי, יש לי מבושל עדיין**". המשיב 1 מבקש שיבדוק אם בתוך התפר יש "2 טאבות". המשיב 1 מבקש מהמשיב 3 להחביא את החלק שלו אצלו, ואת של "המאה" יש להביא אליו. בהמשך השיחה שואל המשיב 3 אם להגיע אליו, אך המשיב 1 מבקש שייפגשו אצל המשיב 3, אשר עונה: "**אליי אני? יש עלי 150 אחי, מאה אליו, אמר לנו ואני אראה אתכם שם**". עונה המשיב 1: "**בסדר, לכו אליו ותנו לו**", עונה המשיב 3: "**אביא לך ולו את שלו? זה עדיין לא מוכן...מה שאצלי עוד לא מבושל**"; ושוב מבהיר המשיב 1: "**לא, תשאיר את זה שם, מחר מחרתיים אבשל אותי, יש לי מבושל**". בהמשך, שוב מבקש המשיב 1 כי יפתח את השק, והמשיב 3 מתאר: "**זה כאפה**", ויש שניים. בטיעוניה הבהירה ב"כ המבקשת, כי למושג זו יצא מזכר המתקן את התמלול, כך שהמושג שהשתמשו בו הוא "**כפפה**", כשאליבא דתביעה המדובר ב"שק".

בשיחה שנערכת חצי שעה לאחר מכן בין המשיב 1 למשיב 3, שוב מדברים השניים על כמויות, הפעם המשיב 1 אומר: "**תיקח את ה - 50 ותדחוף אותה עם ה - 20 ששם ותבוא ישר עם ה - 100 לכאן**".

"מילון" ו"מחירון" אנשי המשטרה

14. אין מחלוקת בין ב"כ הצדדים (לרבות לא על בסיס טענתו החלופית של ב"כ המשיב 4) כי האזנות הסתר מתעדות עסקה לא כשרה בסם. עם זאת, אני מקבלת את גישת ההגנה, כי באשר לסוג הסם וכמותו, התשתית הראייתית הלכאורית אינה בעוצמה גבוהה, ומבוססת על השערות ו"מילון" מונחים אשר נוסח על-ידי אנשי המשטרה, הטומן בחובו בעייתיות.

15. בתיק החקירה מצויים מזכרים של רכזי מודיעין אודות פרשנות מילות הקוד לסוגי הסמים המסוכנים השונים (ראו מזכרים של ע.ת. 8 מיום 10.11.13; ע.ת. 7 מיום 19.12.13). כן מצוי מזכר סוכנים ארצי אודות "מחירון" סוגי הסמים המסוכנים השונים (מזכר ע.ת. 6 מיום 4.1.14).

16. ראשית ייאמר, כי המדובר בראיות, שלא ניתן להותיר את בחינת הבעייתיות העולה מהן לתיק העיקרי מבלי להתייחס אליהן בשלב זה, באשר נוגעות הן לליבת המחלוקת בתיק. עולה שאלה של ממש לגבי קבילות מזכרים אלו, שכן לכאורה נחזות הן להוות מעין "חוות-דעת מומחה", אשר אינן ערוכות בהתאם. בכל מקרה, לא ברור הבסיס לפרשנות המושגים - שמא על עובדות, על נסיון מקצועי רב שנים - או על בסיס הקשר הדברים תוך בחינת תכני השיחות. לעניין זה יוער, כי באותו "מילון" אין התייחסות ספציפית לשיחות נשוא "עסקה 14" המתוארת בכתב-האישום דנן. גם אם בסופו של יום ינתן מענה על שאלות

אלו במסגרת התיק העיקרי, הרי שהבעייתיות העולה פוגמת כבר עתה בעוצמת התשתית הראייתית.

17. יתרה מכך: עיון במזכרים מעלה כי אין התייחסות למלוא המושגים בהם השתמשו המשיבים, כשבנוסף, השתמשו הם במושגים המעלים את האפשרות שלא מדובר דווקא בסם מסוג קוקאין.

כך, למשל, בשיחה הראשונה שבה נרקמת העסקה - שיחה 939 מיום 27.10.13 בין המשיב 1 למשיב 4 - מדברים השניים על "הסוג המטופל", "הרגיל, הפראי" של ה - 2500. אין כל התייחסות למושגים אלו במזכרים של אנשי המשטרה.

באשר לסוגיית ה"בישול" המעידה באופן מובהק, לדעת התביעה, על כך שהמדובר בקוקאין, מצוין בפריט מס' 16 למזכר "קודים משרטוט של רקאן אלטורי" שנערך על-ידי ע.ת. 8 מיום 10.11.2013, כי הביטוי "תביא לי גרם לא מבושל" (אשר עלה בשיחה אחרת - שיחה 818) משמעו - גרם הרואין או קריסטל. יש בכך כדי להחליש את טענת התביעה, כי ניתן להסתמך על אימרתו של המשיב 1, אשר מוסר בהודעתו מיום 6.1.14, כי למד על בשרו כיצד "לבשל" קריסטל, כאשר "קריסטל" הוא היחיד אותו "מבשלים" (כאשר עסקינן בחקירה גלויה במהלכה התכחש המשיב 1 להיכרות עם כל המעורבים, בניגוד למה שמסר ב"תשאול" המתועד במזכר של ע.ת. 1).

אמנם, הודיעה ב"כ המבקשת על תיקון התמליל, אך במקור, בשיחה המרכזית, עלה השימוש במושג "כאפה", כאשר על-פי פריט 46 מאותו מזכר, הכוונה לחשיש.

18. סכום התשלום, אשר יכול היה לסייע להבנת הסם המסוכן בו עסקינן, אף הוא אינו ברור ואינו מפורט בכתב-האישום. באותה שיחה מקדימה (שיחה 939), מדובר על הסם של ה - 2500, מושג שלא הוסבר על-ידי התביעה. לאחר מכן, אומר המשיב 1 כי אירגן "10" וצריך הוא לארגן עוד "15". ב"כ המשיב 1 הציע אפשרות, כי המדובר ב - 10000 + 15000 ₪, כאשר התמורה שניתנה עבור הסם ברהט עומד על סך של 25000 ₪. על-פי שיטת התביעה, כאשר סכום זה נתקבל עבור 150 גרם סם, עומד מחיר המנה על סך של 167 ₪. סכום זה אינו עומד בהלימה ל"מחירון הסמים" שנערך על-ידי ע.ת. 6, באשר מחיר מנת "קריסטל" עומד על 200 - 350 ₪ ומחיר גרם קוקאין נע בין 350 - 450 ₪.

19. נוסף לכך, שגם אם השיחות מעידות על כך כי העסקה הושלמה, הרי שכמות הסם שנמסרה למשיבים 2 ו - 3 אינה ברורה. הדוברים משוחחים ביניהם על מושגים של 100 ו - 50, כאשר רק חלק מן ה"שלל" אמור להגיע, ככל הנראה, לידי המשיב 1. בסוף שיחה 1154, משתנות הכמויות, כשמדובר על ה - 50, אותם יש "לדחוף" עם ה - 20, ולהגיע עם ה - 100. אי-בהירות זו באשר לכמויות הנקובות בכתב-האישום אף היא מחלישה את עוצמת הראיות באשר לפרטי העסקה המתוארת בכתב-האישום.

אמרות הנאשמים

20. יצוין, כי אין בעובדה שהמשיב 1 מאשר כי הינו סוחר סמים (כפי שעולה מאותו "דוח תשאול" אשר

נערך על-ידי ע.ת.1) כדי לחזק את התשתית הראייתית אשר הוצגה על-ידי התביעה. התביעה ביקשה למצוא חיזוק נוסף במיחוס למשיב 1 באישום 14 בכתב-האישום אשר הוגש בבית-המשפט השלום, לפיו המשיב 1 סחר בסם קריסטל ביום שלמחרת, ביום 29.10.13. ייאמר בעניין זה, שמארג הראיות לא הוצג לעיוני במלואו (אם כי עיינתי בכל חומר החקירה שהוגש) נוכח הפיצול, שנחזה להיות מלאכותי, בין האירועים - אך להבנתי מתבסס, בין השאר, על אותם מזכרים בעייתיים בדבר פרשנות "הקודים" שנערכו על-ידי אנשי המשטרה.

21. עיינתי בפסיקה שהוגשה על-ידי התביעה, אשר אינה רלבנטית לטענת התובעת המלומדת, לפיה, סוגיית כמות הסם וסוגו דינה להיות מוכרעת במסגרת התיק העיקרי.

לעומת זאת, רלבנטית קביעתו של כב' השופט עדיאל בבש"פ 5073/05 **בן-דוד נגד מדינת ישראל** (מיום 30.6.2005 - אשר הוגש על-ידי ב"כ המשיב 1) שם נדון עניינו של עורר, אשר חומר הראיות כלל שיחות טלפון שהוקלטו לצד "מילון מונחים" שנערך:

"...לגבי שני המונחים האחרים, כאמור, אין בידי המשיבה ראיות ישירות. אשר לראיות העקיפות, הנלמדות מהשיחות בין הנאשמים, דומה שמדובר בראיות חלשות יותר. אף שנראה כי מדובר במילות קוד אשר קשורות, ככל הנראה, לעולם הסמים, ספק בעיניי אם משיחות אלו ניתן לעמוד על משמעותם המדוייקת של מונחים אלו. בהקשר זה יש להביא בחשבון גם את השיקול, שלשם הוכחתו של "מילון" זה תיזקק המשיבה להעדתם של הדוברים באותן שיחות, ואם אותם נאשמים יבחרו בזכות השתיקה, היא לא תוכל לעשות בהן שימוש ראייתי כנגד העורר..." (ראו סעיף 6 לפסק-הדין).

22. בהקשר זה ייאמר, כי בהודעותיהם במשטרה, כל המשיבים מכחישים את מעורבותם באירוע נשוא כתב-האישום ("עסקה 14") כאשר מעמתים אותם עם האזנות הסתר הרלבנטיות. העימות שנעשה בחקירה הוא לעצם האירוע, כאשר המשיבים לא נחקרו ולא נשאלו שאלות באשר לביאור המושגים בהם השתמשו באותן שיחות.

סיכום

23. מכל האמור לעיל עולה, כי התשתית הראייתית מבססת כי ביום 28.10.13 התרחשה עסקה בסם, כאשר המשיב 4 תיווך בין המשיב 1 לאחר; המשיב 1 שלח את המשיבים 2 ו- 3 מטעמו, והם שפגשו במשיב 4 והאחר. המשיבים 2 ו- 3 מסרו סכום כסף שאינו ידוע, וקיבלו הם מידי משיב 4 והאחר סם. לגבי סוג הסם וכמותו - כאשר על-פי כתב-האישום נטען כי המדובר בסם מסוג קוקאין המכונה "קריסטל" במשקל של כ- 150 גרם, הציגה התביעה תשתית ראייתית חלשה ובעייתית. כפי שפורט, הבעייתיות נובעת, בין השאר, על רקע העובדה שכל האמור בכתב-האישום מתבסס על שיחות בלבד, כשמהתכנים שלהן עולה חוסר בהירות גם לאחר ניתוחם, והשימוש בראיות משטריות ששאלת קבילותן

ומשקלן עולה כבר בשלב זה.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ד, 24 פברואר 2014, במעמד
הנוכחים.